

baade angaar indenlandske Varemærker og Varemærker, registrerede i Henhold til Pariserkonventionens Regler, kunde maaske opstaa af den Omstændighed, at der i Konventionens Art. 6 findes følgende Udtalelse:

„Der er Enighed om, at et Mærke ikke skal kunne anses stridende mod den offentlige Orden af den Grund alene, at det ikke stemmer med en eller anden Bestemmelse i Lovgivningen om Varemærker, medmindre selve denne Bestemmelse netop tager Sigte paa den offentlige Orden.“

Meningen med denne Udtalelse er imidlertid kun, at de Fordele, Pariserkonventionen har villet tilsikre sine Medlemmer, ikke skal kunne gøres illusorisk derved, at den nationale Lov i et eller andet af Unionslandene indeholder en særlig og usædvanlig Bestemmelse, f. Eks. saaledes som i ældre Tid her i Landet Forbud mod Registrering af Ordmærker, hvorpaa Retten til at faa det udenlandske Mærke registreret vilde strandes. Derimod undtages herfra saadanne Bestemmelser, som netop tager Sigte paa den offentlige Orden (ordre public). At nu Reglen i Forslagets § 4, Nr. 3, har den sidstnævnte Karakter, kan ikke være tvivisomt, idet den er en politimæssig Forskrift af samme Art som den i Loven om uretmæssig Konkurrence m. v. § 1 indeholdte, der tilsigter at forhindre Varemærker, indeholdende Angivelser og Betegnelser, som er egnede til at vildlede det købende Publikum, i at kunne registreres. Det er en Følge af Reglens Karakter, at Paatalen ifølge Forslagets § 10, 1. Stk., hvis et saadant Mærke fejlagtigt skulde være registreret, tilkommer Handelsministeren. Ved den i London stedfundne Revision af Konventionen er der til fornævnte Bestemmelse, der findes optaget i Art. 6, Afsnit B, Stk. 1, Nr. 3, som Eksempel paa Mærker, der strider mod den offentlige Orden, føjet „Mærker, som er egnede til at vildlede Offentligheden“, hvilket yderligere viser, at den heromhandlede Bestemmelse i Forslaget falder indenfor den tilsvarende Konventionsbestemmelser Omraade.

Hvad iøvrigt Rækkevidden af den heromhandlede Bestemmelse angaar, bemærkes, at den til sin Anvendelse kræver, at de Angivelser, Mærket indeholder, skal være paa een Gang urigtige og vildledende. Den blotte Kendsgerning, at en Angivelse er urigtig, vil ikke altid kunne motivere en Nægtelse af at registrere et Varemærke, der indeholder denne Angivelse, for saa vidt som der deraf

ikke kan opstaa nogen Fare for, at det købende Publikum vildledes. Saaledes vil der f. Eks. næppe være noget til Hinder for at registrere et Ord som „Diamant“ for Pudse-Creme, endskønt disse to Begreber i og for sig intet har med hinanden at gøre. Derimod vilde en Fare for aabenbar Vildledelse foreligge, hvis man vilde registrere et Ord som „Fløde“ for Margarine eller „Alkohol“ for Frugtdrikke. Overhovedet bør der fra Registreringsmyndighedens Side iagttages en vis Forsigtighed ved Registreringen af Ord, der er almindeligt anvendt som Betegnelse for en bestemt Art af Varer, idet det vanskeligt kan overses, om et saadant Ord, bortset fra, at det selvfølgelig ikke kan registreres for den Vareart, det betegner, dog hvis det kræves registreret for alle andre Varearter i Henhold til Lovens § 1, kan komme til at omfatte en Vareart, hvor en aabenbar Vildledelse vilde kunne foreligge. Under en Lovgivning som den danske, hvor paa den ene Side et Ord eller en Betegnelse kan registreres for alle Arter af Varer i Henhold til Varemærkelovens § 1, og hvor der paa den anden Side ikke er nogen Udøvelsesvang, saaledes at der er aabnet en vid Adgang til Registrering af Defensivmærker, maa det være Registreringsmyndighedens Opgave, dels at holde denne Adgang aaben i saa vid Udstrækning som mulig, dels at forhindre Enkeltmand fra at beslaglægge almindelige og gængse Varebetegnelser for alle mulige andre Varer end dem, de netop betegner.

Ud fra saadanne Betragtninger, der ligger til Grund for den for Tiden fulgte Praksis, er Bestemmelsen formuleret. Idet den kræver, at Angivelsen er baade urigtig og vildledende, for at Registrering skal nægtes, vil det i det enkelte Tilfælde blive prøvet, om begge disse Kendsgerninger foreligger. Heraf følger bl. a., at Registrering af en Etikette, der indeholder en almindelig Varebetegnelse, ikke principielt vil blive afslaaet under Hensyntil Mærkets Udseende iøvrigt, naar den ikke kan antages at kunne virke vildledende, og heller ikke, at en gængs Varebetegnelse ubetinget vil blive nægtet registreret for en ganske anden Vare, naar der ikke skønnes at være nogen Fare til Stede for Vildledelse af det købende Publikum.

Nr. 4. Nærværende Bestemmelse i Forslaget opretholder med nogle faa Ændringer det gældende Forbud mod i et Varemærke uden Hjemmel at optage Navnet paa en anden Person eller et andet Firma end Anmelderens eller Navnet paa en anden Mands faste Ejendoms, hvortil i Forslaget er føjet